

Onder deze titel kondigt Rudy De Leeuw in zijn edito in “De Werker” aan dat er geen allesomvattend IPA (Interprofessioneel Akkoord) komt, maar wel deelakkoorden. Ook zal er verder onderhandeld worden rond een aantal thema's. De deelakkoorden gaan over de welvaartsvastheid van de uitkeringen, de lastenverlagingen voor de werkgevers, het optrekken van de minimumlonen en het uitdoven van de jongerenlonen. Verder werden ook een aantal brugpensioenregelingen, die om de twee jaar moeten verlengd worden, bevestigd.

Deelakkoorden

De welvaartsvastheid van de uitkeringen is een engagement van de vorige regering: de regering Di Rupo heeft het toen vooropgestelde bedrag met 40 % verminderd. De lastenverlaging voor de werkgevers was reeds voorzien in de nota Di Rupo en bedraagt voor 2013 300 miljoen en voor het volgende jaar bijkomend 400 miljoen euro. De minimumlonen zullen via fiscale weg worden verhoogd zoals voorzien was in dezelfde nota. Enkel de geleidelijk afschaffing van de jongerenlonen onder de 21 jaar tegen 2015 was niet gepland.

Onderhandelen

Verder zal er onderhandeld worden rond drie thema's:

– welk antwoord op het arrest van het Grondwettelijk Hof dat de verschillen tussen arbeiders en bedienden discriminerend acht?

– hoe overgaan tot het moderniseren van het arbeidsrecht (lees: meer flexibiliteit)?

– hoe kan de competitiviteit van de bedrijven verbeterd worden?

Wat zegt de nota Di Rupo hierover: in essentie drie maal hetzelfde: als dit niet opgelost wordt zoals voorzien door de regering, zal de regering zelf beslissen.

Enkele elementen die reeds in de nota staan: het berekenen van de arbeidsduur op jaarbasis, verhogen van het aantal overuren tot 10% van de normale arbeidstijd, ...

Van deze onderhandelingen valt dan ook weinig goeds te verwachten.

Productiviteitsinspanning

In hetzelfde edito geeft Rudy De Leeuw ook aan wat de consequenties zijn van het ontbreken van een IPA:“geen loonmarge, geen loonnorm, geen onderhandelingen. Geen garantie op sociale vrede. Het ontbreken van en kader voor sectorale onderhandelingen impliceert dat de loononderhandelingen naar de sectoren doorverwezen worden. Waar er een marge is, kunnen de werknemers dus hun deel opeisen. Er is geen enkele reden om de hele productiviteitsinspanning aan de aandeelhouders te geven”

Index

Maar hij is er niet helemaal gerust in, want verderop schrijft hij: “een definitieve loonblokkering invoeren via een herziening van de Wet tot bevordering van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen (of in de wandelgangen: de wet van 96) en een

manipulatie van de index naar aanleiding van de herziening van de indexkorf, zijn breekpunten waarop we niet toegeven.”

Wetswijziging

De Leeuw heeft uiteraard gelijk als hij ongerust is, want hij weet wat er in de plannen van de regering staat: een manipulatie van de index met een impact van 0,4% op de loonkostontwikkeling en aanpassing van de wet van 96. Deze aanpassing moet de sectoren responsabiliseren en er moet een efficiënt toezicht komen op elke collectieve arbeidsovereenkomst. De lastenverlaging kan afhankelijk gemaakt worden van het sluiten van een cao die in overeenstemming is met de vastgelegde loonnorm. Deze wetswijziging was gepland voor eind 2012, maar wordt nu verwacht in de loop van januari.

Wat Rudy De Leeuw niet schrijft in zijn edito

Wat niet in De Leeuw's edito staat, is hoe hij de krachtsverhoudingen zal opbouwen om ervoor te zorgen dat deze breekpunten ook effectief kunnen tegengehouden worden. Er is weliswaar het drieledig actie- en mobilisatieplan van het ABVV, dat er in bestaat dat het ABVV zal reageren als er een indexmanipulatie is, als er geraakt wordt aan de vrijheid van onderhandelen, als de andere inkomens niet evenveel bijdragen als de inkomsten uit arbeid en als de discussie rond het arbeidersstatuut niet naar boven toe wordt opgelost (d.w.z. dat het arbeidersstatuut dient opgetrokken te worden tot op het niveau van het bediendestatuut). Verder is er ook een deelname aan de geplande mobilisaties rond de Eurotop en zal er een sensibiliseringscampagne komen rond de dalende koopkracht.

Voldoende?

Het is uiterst twijfelachtig of dit voldoende zal zijn om de loonblokkering tegen te houden.

Hiervoor is een doorgedreven mobilisatie nodig van de vakbonden tegen de nota Di Rupo en een consequente opbouw van de krachtsverhoudingen hiervoor. Dit is moeilijk combineerbaar met verdere besprekingen tot eind maart, zoals voorzien.